

Asemapiirustus 1:1000

Haviseva lehti

Vihreä aarre

Kansallismuseon vihreä puisto on tärkeä osa museokokemusta ja kaupunkirakenteen puistonoojia. Mannerheiminkadun puolen puurivit muodostavat lisäksi Finlandiatalon puiston kanssa vihreän portin katualueelle. Vihreä puisto muodostuu määritteleviksi tekijäksi kansallismuseon täydennysrakentamisessa. Tontin mahdolliset louhintatasot ja huolohissin sijainti määrittelevät osaltaan rakennuksen sijoittumista, eikä maanpäällisiä täydennysrakennuksen osilla voida välttää. Maanalaista rakentamisella ei välttämättä saavuta lopulta tarpeeksi etua suhteessa maanpäällisiin ratkaisuihin.

Täydennysrakennus sijoittuu teknisiä tiloja lukuunottamatta maanpinnan yläpuolelle. Rakennus asettuu puiston keskelle säästien valtaosan tontin puustosta. Maantasokerros muodostuu lasipaviljongista, jonka aulattojen ja ravintolan läpi näkyy puiston ääret. Maantasokerros ei rajaa puistoa tilaa, vaan asettuu osaksi puistoa. Sen lasiseinät ja avoimet tilat läpikäyvät puiston laidoilta toiselle. Näyttelytilat asettuvat lasipaviljongin ylle umpinaisena kappaleena, jonka kattomoto yhtiällä keventää massavaihtelua ja liittyy vanhan osan monimuotoisiin kattorakenteisiin. Katon taitteet nivaavat julkisivujen keskivaiheilla osittain massaa. Näyttelytilat on koettavissa myös ulkopuolelta. Arkkitehtuurilla voidaan viestiä jo ennen tontille astumista.

Liittyminen päärakennukseen

Täydennysosa liittyy päärakennuksen aulatilasta maantasossa lasisella osalla pohjoispuolelta entiseen työhuoneeseen. Siitä muodostetaan auditorion lämpiö. Viereinen Halkopihä toimii auditorion ja kahvilan terassina ja voidaan kattaa kylmänä tilana tarpeen mukaan lasi-teräspalkkirakenteella. Sisäpihojen kattamisen tarve selviää käytötarkoituksen tarkentautuessa. Kylmänä tilana lasikat ei tuo kovin selkeää lisäarvoa tilankäyttöön, koska vallitsevassa ilmalassassa satella on usein viileää. Lämmityksiä tilaksi kattaminen pitää sisällään riskkejä kosteuden suhteen. Toisessa kerroksessa täydennysrakennuksen näyttely- ja tapahtumatilat liittyvät umpinaisen kivinein osan läpi päärakennuksen pysyvään näyttelytiloihin.

Puiston kulkuväylät ja terassit

Kansallismuseon puistoon osoitetaan rakennuksen reunoille kepeät väylät liuskekivillä ja pohjoispuolelta polkuja ja terassin osia ravintolan asiakkaiden käyttöön. Muuten puistoon ei osoiteta muutoksia.

Rakennustapa ja massiivirakenteiden pintakäsittely

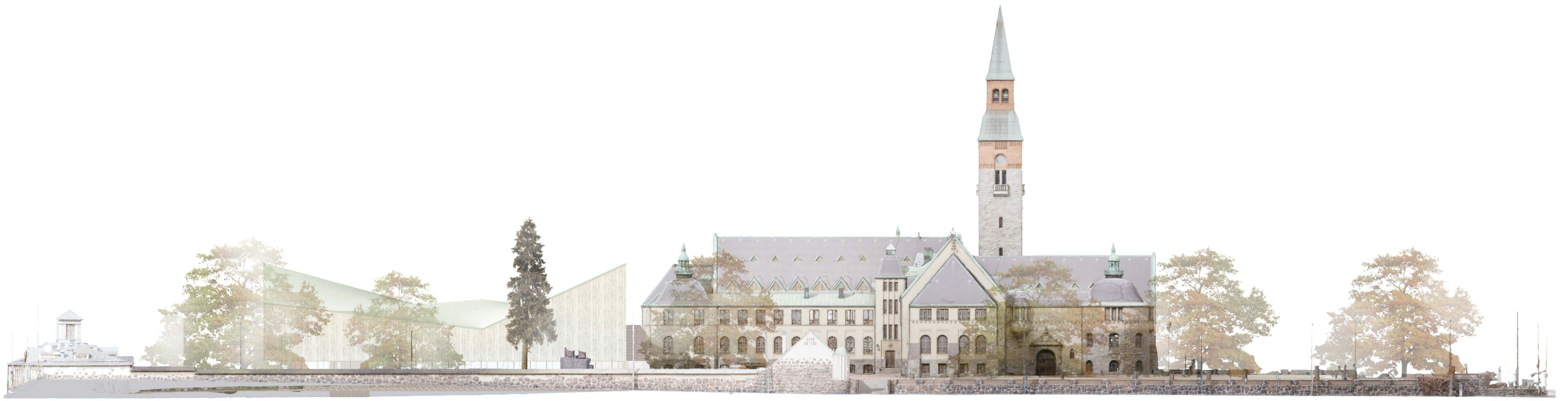
Maantasokerros muodostuu puukarmuläpsestä lasilukuseinistä, jota voidaan avata tarpeen mukaan kesäisin ympäröivään puistoon. Avattuna lasiseinä yhdistää yhä voimakkaammin puiston maantasokerroksen aulattoihin ja ravintolaan. Lattijointina on karkaa massiivipuulattia, jossa puun syty ovat ylöspäin. Karkaa ja hieman epätasainen materiaali liittyy ulkotilan materiaaleihin voimakkaasti. Yläkeran näyttelytila lepää massiivipuisten mäntypilarien päällä. Välipohjan pappalakit ja asennuslattian tekniikka on verhottu ristinaulatuilla mäntylevyillä molemmiin puoliin. Näyttelytilan ulko- ja väliseinät ovat salvoitua mäntyhirttiä. Alakeran pilarit, alakatto, väliseinät ja näyttelytilan lattia on käsitelty lipeällä vaaleaksi. Maantasokerroksen lattia on luonnonväristä kuusta, mutta tummuu käytössä nopeasti voimastan miellyttävällä liittyneillä ulkotilan materiaaleihin. Näyttelytilan ulko- ja väliseinien hirret on verhottu mäntylevyin ja käsitelty neutraalin valkoiseksi. Väliseiniin on tehty suuria aukkoja, joissa on kiskoilla avautuvia seinän osia. Avattuna seinä voi näyttää sermeinä tai ripustuspintana. Näyttelytila on eristetty alkerasta aulaportista kiertävällä lasiseinällä. Näyttelytilaan voidaan tehdä tilan käyttösunnitelman tarkentautuessa ikkunoita, joista avautuu näkymiä ympäröivään kaupunkirakenteeseen. Ikkunoihin voidaan asentaa seinämateriaalista ulkopuoliset luukut, jotta valon lisäksi myös lämpöenergia jää rakennuksen ulkopuolelle. Näyttelytilan julkisivupinta on verhottu säänsuojalla laudoituksella. Katopinta on kupariapeltiä, joka hapettuaan liittyy kattomaailman päärakennuksen kattoihin ja kattolyhtyihin.

Arvojen näkyminen

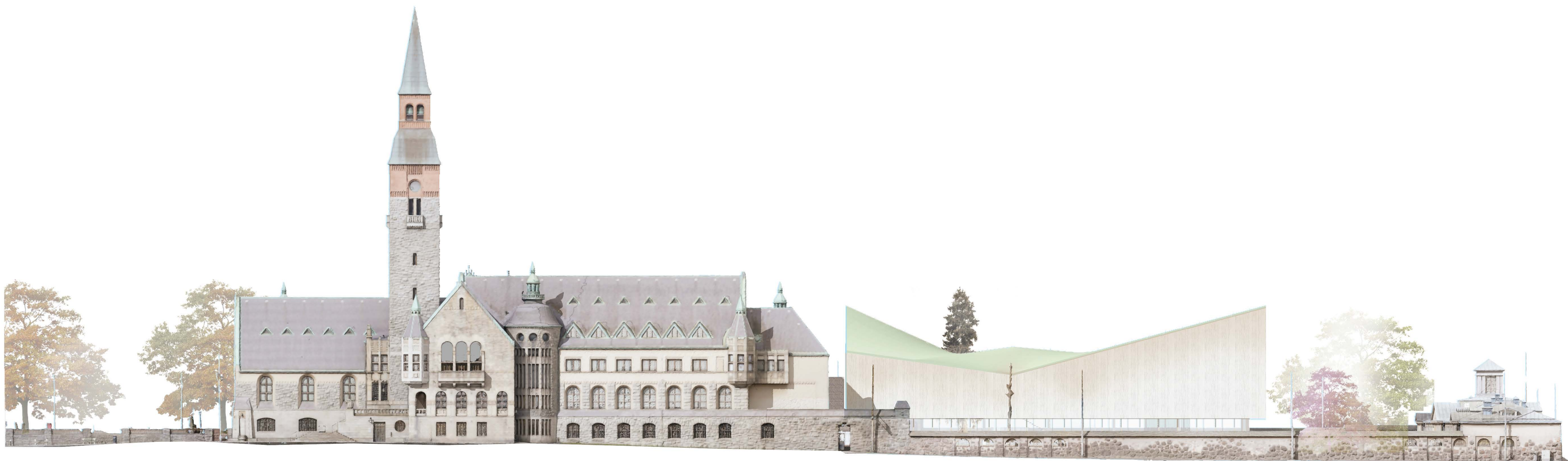
Rakennusjärjestelmä ja -tapa sekä rakennuksen materiaalisuus viestii kestävän kehityksen ja kulttuurillisen perinnön vaalimisen mukaisista arvoista ja muistuttaa niistä näkyessään puiston lomasta kaupunkiin. Uusi kansallinen, haviseva lehti, täydentää kansallismuseon museotointaintaa ja asettaa laadulliset sekä arvolliset tavoitteet kansallisissa rakentamistöissä.

Täydennysrakennuksen tilaohjelmavertailu (sulkeissa ohjelman mukainen ala)

Julkisen vyöhyke / Aula- ja tukitilat	(2250) 2240m²
Sisäkäyntitila ja asiakaspalvelutila	(300) 295m ²
Näyttely- ja tapahtumatala	(1000-1200) 1200m ²
Näyttely- ja tapahtumatalan aulatilat	(200) 195m ²
Museokauppa	(50) 50m ²
Ravintolasali ja kahvilatilat	(300) 350m ²
Naukkotila ja lokerikot	(100) 100m ²
Yleisö-wc:t	(100) 100m ²
Sisäinen vyöhyke	(550)
Ravintolan keittiö	(100) 90m ²
Ravintolan varasto- ja tukitilat	(50) 50
Asiakaspalvelun taustatila	(50) 50m ²
Puusepänterast	(200) 200m ²
Näyttelyterast	(80) 80m ²
Metalliterast	(20) 40
Henkilökunnan sosiaalitilat	(50) 50m ²
Taustatilat	(1050) 730m²
Esiintyjien taukotila ja pukuhuone	(50) 50m ²
Liikennetilat, poistumistiet, yhdyskäytävät	(500) 215m ²
Tekniset tilat	(400) 400m ²
Kiinteistöhuollon valvomo sekä siivous- ja jätekeskus	(100) 100m ²

Julkisivupiirustus länteen 1:400

Julkisivupiirustus itään 1:400

Näkymäkuva aulaportaalta näyttelytilaan

Julkisivupiirustus pohjoiseen 1:400

